

prof. dr hab. Zbigniew Raubo

Katowice 10.09.2017

Akademia Muzyczna w Katowicach
Wydział Wokalno-Instrumentalny
Katedra Fortepianu

Zleceniodawca recenzji:

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina, w Warszawie, pismo z dnia 10.07.2017r., zlecenie podjęte na podstawie *Ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn.zm.)*.

Dotyczy:

- Uchwały Rady Wydziału Fortepianu, Klawesynu i Organów Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w sprawie wszczęcia na wniosek Pani mgr Karoliny Nadolskiej przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka,
- Uchwały Rady Wydziału Fortepianu, Klawesynu i Organów Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie z dnia 18.06.2015w sprawie wyznaczenia recenzentów.
W świetle *art. 6 ust. 1, 3 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, z późn.zm.)* Rada Wydziału posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez Dziekana Rady pisma, informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mnie na recenzenta pracy doktorskiej dołączono kopię uchwały o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu promotora, oraz uchwały o wyznaczeniu recenzentów.

Podstawowe dane o Kandydatce

Urodziła się [REDAKTOWANE] w Gdańsku. W 2004 roku ukończyła klasę fortepianu w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku, kształcąc się pod kierunkiem mgr Mirosławy Pruskiej, ad. Andrzeja Artykiewicza, ad. Pawła Rydla oraz prof. Katarzyny Popowej – Zydroń. Następnie kontynuowała naukę w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, w klasie fortepianu prof. Piotra Palecznego. W 2009 r. ukończyła z wyróżnieniem studia stacjonarne na Wydziale Fortepianu Klawesynu i Organów UMFC w Warszawie w specjalności – gra na fortepianie – otrzymując tytuł zawodowy magistra sztuki.

W latach 2009 – 2009 pełniła funkcję asystenta – stażysty w klasie fortepianu prof. Piotra Palecznego w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Od 2010 roku jest zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Fortepianu Klawesynu i Organów UMFC.

Występowała z koncertami na pięciu kontynentach - między innymi w USA, Japonii, Australii, Argentynie, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Szwecji, Włoszech, Estonii, Francji, Szwajcarii, Holandii, Tunezji, Chorwacji, na Litwie oraz w wielu miastach Polski. Brała udział w kursach mistrzowskich prowadzonych przez słynnych profesorów jak: Vladimir Krainev, Karl-Heinz Kammerling, Boris Berman, John O’Conor, Jacques Rouvier, Dominique Merlet, Bernard Ringeissen, Eugen Indjic i Dina Yoffe.

Jest laureatką czołowych nagród na wielu prestiżowych konkursach pianistycznych:

- * W roku 2014 zdobyła I Nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Budapeszcie oraz I Nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Karlovac (Chorwacja)
- * W roku 2013 została laureatką I Nagrody Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego w Granadzie (Hiszpania)
- * Rok 2012 to kolejne dwa sukcesy w postaci Nagrody Specjalnej za najlepsze wykonanie “Tańców Polskich” na Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Budapeszcie oraz Nagrody Specjalnej za najlepsze wykonanie “Mazurków” na Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim “Azja-Pacyfik” w Daegu (Korea).
- * W grudniu 2011 Karolina Nadolska zdobyła II Nagrodę oraz Nagrodę Specjalną za najlepsze wykonanie utworów F. Chopina na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. F. Chopina w Warszawie, organizowanym przez Narodowy Instytut Fryderyka Chopina
- * W lutym 2008 zdobyła I Nagrodę Konkursu Pianistycznego organizowanego przez londyńską Yamaha Music Foundation of Europe.

Karolina Nadolska jest również laureatką II Nagrody Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego w Mariańskich Łaźniach, laureatką Grand Prix III Ogólnopolskiego Festiwalu "Chopinowskie Interpretacje Młodych" w Koninie oraz laureatką międzynarodowych konkursów pianistycznych w Narwie, Aachen i Konkursu im. I. J. Paderewskiego w Bydgoszczy.

Karolina Nadolska kontynuuje solistyczną i kameralną działalność koncertową, prowadząc jednocześnie w pracę pedagogiczną na stanowisku asystenta w warszawskiego Uniwersytetu Muzycznego F. Chopina w mistrzowskiej klasie prof. Piotra Palecznego.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pani mgr Karoliny Nadolskiej pt. „*Sonata h-moll op. 58 i Mazurki op. 50 Fryderyka Chopina. Subiektywne kryteria estetyczne u podstaw wizji interpretacyjnych utworu (na wybranych przykładach)*” składa się z dzieła artystycznego oraz jego opisu. Dzieło artystyczne zawiera utrwalone przez Doktorantkę zawiera wymienione w tytule utwory Fryderyka Chopina.

Nagranie dokonane jest z atrakcyjnym estetycznie pogłosem, który - co trzeba zaznaczyć - nigdy nie powoduje zacierania szczegółów tkanki muzycznej.

Mazurki op. 50 mgr Nadolska wykonuje z dużą dozą subtelności koncentrując się raczej na pierwiastkach natury lirycznej w mniejszym stopniu uwypuklając elementy tańeczne. Jej interpretacje są bardzo wyrafinowane od strony kolorystycznej- pianistka znakomicie kontroluje wielopłaszczyznowość faktury, śmiało eksponuje linie melodyczne również w partii lewej ręki. Na duże uznanie zasługuje również dbałość o czytelne przedstawienie architektury utworu, powtórzenia myśli muzycznych. Pianistka stara się ukazać w urozmaicony, zmienny sposób. Pierwszy Mazurek G-dur posiada dużo zawahań narracyjnych, jest grany *molto rubato*, ale co warto podkreślić Doktorantka za każdym razem stara się niejako „uzasadnić” tę potrzebę zmiany tempa pokazując jakiś frapujący detal muzyczny. Z kolei Mazurek A-dur urzeka pogodnym i bezpretensjonalnym wyrazem. W ostatnim utworze z op. 50 mgr Karolina Nadolska znów wydobywa szeroką paletę pięknych, lirycznych detali natomiast w moim odczuciu zabrakło nieco dramaturgii poprzez zrównoważenie ich pełnymi patosu elementami mazurkowymi w tym muzycznym poemacie.

Początek Sonaty h-moll op.58 Pianistka ukazuje — zgodnie z sugestią kompozytora - w sposób majestatyczny posługując się „orkiestrowym” typem brzmienia i ekspresji.

W drugim temacie natomiast Doktorantka bardzo pięknie buduje długi łuk melodyczny, któremu towarzyszy starannie ukazany kontrapunkt harmoniczny w partii lewej ręki. Podobną dbałość o podkreślenie pierwiastków polifonicznych odnotowałem również w Trio Scherza. I choć osobiście preferuję bardziej skonstrastowane uwypuklenie konstrukcji tego ogniwa Sonaty, to produkcję Karoliny Nadolskiej również i tutaj oceniam bardzo wysoko. Bardzo podoba mi się melancholijna, pełna naturalnych zawahań narracja w *Largo*. Część środkowa z dużą ilością powtórzeń materiału to znów okazja do prezentacji bogatej wyobraźni kolorystycznej Pianistki. Za każdym razem potrafi ona skierować uwagę

słuchacza na inny detal partytury, eksponując inne zabarwienie współbrzmienia czy też zmieniając subtelnie proporcje między prawą i lewą ręką.

Finał utworu mgr Karolina Nadolska wykonuje bardzo precyzyjnie pod względem pianistycznym uwypuklając fragmenty kulminacyjne poprzez quasi-symfoniczne osadzenia agogiczne. W uogólnieniu koncepcja całościowa Sonaty h-moll robi wrażenie bardzo przemyślanej, jest bardzo konsekwentna i dojrzała w swoim lirycznym ujęciu tego arcydzieła.

W opisie dzieła artystycznego Autorka wnikliwie przygląda się znaczeniu pojęcia interpretacji w wykonawstwie muzycznym. Bardzo wartościowe i pogłębione wydaje mi się zestawienie poglądów na tę problematykę na przestrzeni dziejów. Tak samo jak zestawienie poglądów współczesnych artystów i muzykologów. Jako przejaw bardzo uczciwej postawy artystycznej odebrałem rozważania Doktorantki dotyczące granic i możliwości przeniesienia graficznej formy tekstu muzycznego na konsekwencje emocjonalno-wyrazowe.

Interesującym pomysłem wydaje się być komparatystyczne zestawienie wykonań Sonaty i Mazurków ze szczegółową analizą różnic i podobieństw. Osobiście, z lekką dozą przewrotności chciałbym dodać, że umieszczenie w tym towarzystwie znakomitych chopinistów osobistości bardziej ekstrawaganckiej jak np. Glenn Gould mogłoby pokazać jak naprawdę pluralistyczny jest świat interpretacji muzyki Fryderyka Chopina. Reasumując tę część recenzji chciałbym stwierdzić, że zarówno podjęcie tak złożonego tematu rozważań jak również jego realizację uważam za wysoce satysfakcjonujące.

Konkluzja

Praca doktorska prezentuje wysoki poziom wykonawczy, ogromną odwagę w stawianiu najważniejszych dla wykonawcy pytań o granice i możliwości jakie zawiera przesłanie tekstu muzycznego. Na tym moim zdaniem polega znaczący wkład tej pracy w rozwój zarówno dyscypliny artystycznej reprezentowanej przez doktoranta jak i całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że Doktorantka wykazał się głęboką wiedzą teoretyczną, a także umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. W ten sposób Doktorantka rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła bez zastrzeżeń wymagania *art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku*. **Pracę doktorską Pani mgr Karoliny Nadolskiej przyjmuję.**

